

Scéna veřejného prostoru Vztah architektury a divadla

Vyjádření školitele

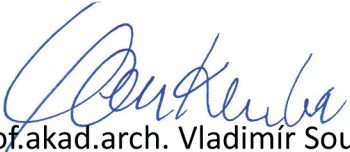
Víme, že styčné plochy příbuzných oborů přinášejí nové poznatky, ale v českém školství takový výzkum mohou provádět pouze nadšenci, kteří vystudovali dvě vysoké školy. Právě takovou cestu si Veronika Kastlová zvolila. Zkoumat architekturu optikou divadla. Geneze její disertační práce zcela překvapivě rezonuje s dobou svého vzniku a vlivem Covidové pandemie se dostává do přínosného završení.

Doktorandka vedle studia architektury na naší fakultě souběžně studovala na JAMU divadelní režii. Již v době, kdy obhajovala svou teoretickou diplomovou práci, užívali urbanisté termín *scéna veřejného prostoru* bez znalosti divadelního prostředí i teatrologické terminologie. Zde bylo tedy prvotní zaujetí vyplnit tuto mezeru a přinést do architektonického slovníku pojmy, které má divadelní věda již dávno popsané. Zcela metodicky porovnává vývojové tendence urbanismu a jejich reflexe formulované Leonem Krierem a Janem Gehlem s obdobnými pohledy na vztah člověka a prostoru popsané divadelníky Konstantinem Stanislavským nebo Peterem Brookem. Jedná-li se v městském organizmu o opakovatelnost v užití místa, je to v architektonickém jazyku *typologie*, v jazyce divadelníků *režijní aranžmá*.

Hlavní přínos elaborátu Veroniky Kastlové lze spatřovat v autenticitě dobové gradace vybraného tématu. Na počátku v roce 2013 zde byla snaha hledat principy k oživení veřejných prostor uměleckými aktivitami. Za několik let se však inscenovanými performancemi dostavila až přeplněnost, jak ona nazývá „*přefestivalovanost*“. V poslední době, díky pandemii Covidu 19, se veřejné prostory měst vylidnily a společenské aktivity utichly. Její formulace vztahu architektury a divadla mohou mít tedy zásadní vliv při řešení „*postpandemického*“ syndromu absence živé kultury. Sem patří její konstatování, že vedle spolupráce se sociology a antropology, musí architekti spolupracovat také s teatrology. Autorka svou prací dále rozvíjí terminologii veřejného prostoru definovanou Petrem Kratochvílem i rozšiřuje efemérní složku v práci Jana Gehla. Ve vztahu architektury a divadla zmapovala společné pojmy a definovala teoretická východiska.

Doporučuji tuto práci obhajobě

V Praze dne 13.5.2021

prof.akad.arch. Vladimír Soukenka